

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 89 0 Rs 055700 19 Rev
Banjaluka, 15.10.2019. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u Banjaluci u vijeću sastavljenom od sudija, Violande Šubarić, kao predsjednika vijeća, Biljane Tomić i Gorjane Popadić, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužiteljice D.T. iz S., koju zastupa punomoćnik Z.J., advokat iz P., protiv tužene RS, koju zastupa Pravobranilaštvo Republike Srpske, Sjedište zamjenika u Istočnom Sarajevu, radi zaštite prava iz radnog odnosa, vrijednost predmeta spora: 6.000,00 KM, odlučujući o reviziji tužene izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Istočnom Sarajevu broj: 89 0 Rs 055700 18 Rsž od 26.12.2018. godine, na sjednici održanoj dana 15.10.2019. godine, donio je

PRESUDU

Revizija se usvaja i obje nižestepene presude preinačavaju tako da se odbija zahtjev tužiteljice da se ponište, kao nezakonita, rješenja organa tužene - Odbora ... broj: 127-112/17 od 21.3.2017. godine i ministra ... broj: 08/4-127-19/17 od 15.02.2017. godine i da se obaveže tužena da joj naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 2.080,00 KM.

Obavezuje se tužiteljica da tuženoj naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 675,00 KM.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda u Sokocu broj: 89 0 Rs 055700 17 Rs od 24.5.2018. godine poništena su, kao nezakonita, rješenja organa tužene - Odbora ... broj: 127-112/17 od 21.3.2017. godine kao i ministra ... broj: 08/4-127-19/17 od 15.02.2017. godine, te je obavezana tužena da tužiteljici naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 2.080,00 KM.

Presudom Okružnog suda u Istočnom Sarajevu broj: 89 0 Rs 055700 18 Rsž od 26.12.2018. godine, žalba tužene je odbijena i prvostepena presuda potvrđena.

Blagovremenom revizijom drugostepenu odluku pobija tužena zbog povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, sa prijedlogom da se revizija dozvoli i usvoji te preinači osporena presuda tako da se odbije tužbeni zahtjev, zajedno sa zahtjevom za naknadu troškova parničnog postupka.

Tužiteljica, u odgovoru, predlaže da se revizija odbaci kao nedozvoljena ili odbije kao neosnovana.

Odredbom člana 237. stav 2. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik RS“, broj: 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13 – u daljem tekstu: ZPP), propisano je da revizija nije dozvoljena ako vrijednost pobijanog dijela pravosnažne presude ne prelazi 30.000,00 KM, a u privrednim sporovima 50.000,00 KM. Mjerodavna vrijednost predmeta spora za ocjenu prava na reviziju, kada se tužbeni zahtjev ne odnosi na novčani iznos, jeste ona koju je tužitelj označio u tužbi (član 321. stav 2. ZPP), odnosno ona koju je sud brzo i na pogodan način utvrdio

najkasnije na pripremnom ročištu, a ako pripremno ročište nije održano onda na glavnoj raspravi, prije početka raspravljanja o glavnoj stvari (član 321. stav 3. ZPP).

U ovom slučaju revizija nije dozvoljena, jer je vrijednost predmeta spora označena iznosom od 6.000,00 KM.

Međutim, tužena s pravom traži da se, u smislu odredbe člana 237. stav 3. ZPP revizija dozvoli Naime, ispunjeni su uslovi za dozvoljavanje revizije iz člana 237. stav 3. tačka 1. ZPP, jer su nižestepeni sudovi u vezi sa tumačenjem i primjenom odredbe člana 93. i 94. Zakona o radu („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj: 1/16 i 66/18 – u daljem tekstu: ZR) izrazili određen stav, a tim se pitanjem, koje je od značaja ne samo za rješenje ovog spora, nego je važno i za obezbjeđivanje jedinstvene primjene prava i u nekim drugim budućim sporovima, još nije bavio ovaj sud.

Zato je dozvoljeno raspravljanje o reviziji, a pokazalo se da je i osnovana.

Predmet spora je zahtjev tužiteljice da se poništi rješenje tužene kojim je odbijen njen zahtjev za mirovanje prava i obaveza iz radnog odnosa, kao i rješenje drugostepenog organa tužene kojim je odbijena žalba tužiteljice i rješenje o odbijanju njenog zahtjeva potvrđeno.

Tokom postupka nižestepeni sudovi su utvrdili, da je tužiteljica kod organa tužene - MUP, zasnovala radni odnos na radnom mjestu rukovodilac Odsjeka za upravno-pravne poslove PS CJB I.S., te da je ista odlukom Nadzornog odbora Javnog preduzeća „Š.RS“ a.d. S.broj: NO12/17 od 02.02.2017. godine imenovana za izvršnog direktora za pravne i kadrovske poslove u Upravi tog javnog preduzeća, na period od četiri godine.

Tim povodom tužiteljica je, dana 02.02.2017.godine, podnijela zahtjev tuženoj za mirovanje prava iz radnog odnosa. Takav njen zahtjev je odbijen odlukama tužene čije poništenje se traži u ovom postupku.

Kod takvog stanja činjenica, koje nisu ni sporne među parničnim strankama, imajući u vidu odredbe člana 37. stav 1, člana 48. i 49. Statuta javnog preduzeća koje je imenovalo tužiteljicu za izvršnog direktora, te odredbe člana 1, 2, 4, 7, 10. i 11. Zakona o javnim preduzećima („Službeni glasnik republike Srpske“, broj: 75/04 i 78/11), člana 1, 7, 12. i 13. Zakona o ministarskim, vladinim i drugim imenovanjima Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj: 41/03), kao i odredbe člana 93. stav 1. i člana 94. ZR – nižestepeni sudovi nalaze da su bili ispunjeni uslovi za mirovanje prava i obaveza iz radnog odnosa, slijedom čega se sporna rješenja tužene, kojim je odbijen takav zahtjev tužiteljice ukazuju nezakonitim, zbog čega usvajaju tužbeni zahtjev u cjelini.

Odluke nižestepenih sudova nisu pravilne i zakonite.

Mirovanje prava iz radnog odnosa regulisano je odredbama ZR, pa se shodno odredbi člana 9. Zakona o državnim službenicima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj: 118/08, 11/09, 74/10, 86/10, 24/12, 121/12, 15/16 i 57/16 – u daljem tekstu: ZDS) ima primjeniti u ovom postupku, jer taj institut nije regulisan odredbama ZDS, po kojem se inače ravna radnopravni status tužiteljice, kao državnog službenika.

Odredbom člana 93. stav 1. ZR je propisano da radniku koji je zasnovao radni odnos na neodređeno vrijeme prava i obaveze iz radnog odnosa miruju za vrijeme obavljanja javne funkcije.

Prema odredbi člana 94. ZR javnom funkcijom, u smislu člana 93. stav 1. ZR, smatra se reizborna funkcija na koju je radnik neposredno izabran od građana ili na koju je imenovan ili

postavljen od nadležnog organa Bosne i Hercegovine, Republike Srpske, grada ili opštine, ako tu funkciju obavlja profesionalno i za nju ostvaruje platu.

Tužiteljica je odlukom Nadzornog odbora Javnog preduzeća „Š.RS“ a.d. S. imenovana za izvršnog direktora za pravne, kadrovske i opšte poslove u Upravi tog preduzeća, na period od četiri godine. Radi se o reizbornom radnom mjestu, koje poslove će tužiteljica obavljati profesionalno i za to ostvarivati platu. Međutim, ona na to radno mjesto nije izabrana neposredno, od strane građana, niti je imenovana od strane nekog nadležnog organa Bosne i Hercegovine, Republike Srpske, grada ili opštine.

Prema tome, ne radi se o javnoj funkciji koju ima u vidu odredba člana 94. ZR, pa nema mjesta primjeni ni odredbe člana 93. stav 1. ZR, koja govori o mirovanju prava i obaveza iz radnog odnosa.

Činjenica da je Nadzorni odbor Javnog preduzeća „Š.RS“ a.d. S. (koji očigledno nije organ kojeg ima u vidu odredba člana 94. ZR), izbor tužiteljice za izvršnog direktora za pravne, kadrovske i opšte poslove u Upravi tog preduzeća, izvršio prema pravilima propisanim odredbama Zakona o javnim preduzećima i Zakona o ministarskim, vladinim i drugim imenovanjima Republike Srpske, ne znači da se radi o imenovanju na javnu funkciju, pa se nižestepeni sudovi bespotrebno time bave. Naime, šta se smatra javnom funkcijom definiše, kako je naprijed objašnjeno, odredba člana 94. ZR, a ne odredbe zakona koje se navode u uvodu rješenja kojim je tužiteljica imenovana za izvršnog direktora u javnom preduzeću (a ne radi obavljanja javne funkcije).

Iz izloženog slijedi da rješenja tužene kojima je odbijen zahtjev tužiteljice za mirovanje prava i obaveza iz radnog odnosa, nisu nezakonita, zbog čega je, primjenom odredbe člana 250. stav 1. ZPP, reviziju valjalo usvojiti, preinačiti nižestepene presude i odbiti tužbeni zahtjev.

Kada sud preinači odluku protiv koje je podnesen pravni lijek, saglasno odredbi člana 397. stav 2. ZPP, odlučiće o troškovima cijelog postupka. Stranka koja u cjelini izgubi spor dužna je da protivnoj strani naknadi troškove (član 386. stav 1. ZPP).

Tužena je u ovom sporu u cjelini uspjela u postupku. Troškovi postupka koje je imala bili su nužni (član 387. stav 1. ZPP), a sastoje se (član 395. ZPP) od naknade na ime zastupanja po Pravobranilaštvu Republike Srpske. Ti troškovi, obračunati saglasno odredbi člana 2. Tar. br. 3. i 12. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 68/05), odnose se na sastav odgovora na tužbu, sa paušalom, 225,00 KM i na zastupanje na pripremnom i ročištu za glavnu raspravu, ukupno 450,00 KM, što daje dosuđeni iznos od 675,00 KM, uz napomenu da tužena nije stavila zahtjev za naknadu troškova žalbenog i revizionog postupka.

Predsjednik vijeća
Violanda Šubarić

Za tačnost otpavka ovjerava
rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podraščić